

kriva, to je človek lahko naprej ugenil, sedaj pa še lahko pristavimo, da pride italijanska vojska nazaj, morebiti že k malu, ne, da ji je bilo treba seči po meč. Ne, „korajže“ ni v srcu Italijana!

## Za poduk in kratek čas.

Štirinajst dni širom sveta.

(Dalje.)

Moral bi še vam nekaj povedati o lepoti in krasoti zaklada česke krone, in o dragocenosti zaklada stolne cerkve; pa vam povem, da se za take reči nič ne morem navdušiti, ki se v zaklenjenih shrambah porivajo. Prerevni je blišč zlata, če si ravnokar gledal zlato zarjo, in vsi biseri so temni, če se v juterni rosi solnce ogleduje. Smo pač pozemeljski otroci: svetli krajcar občudujemo, pred bleskom zlatega solnca pa si oči z roko zakrivamo, da ga ne vidimo.

Sobane v kraljevem dvoru so prelepe. To bi vsak človek rekel, kateri jih je videl; toda jaz se tudi njim nisem nič posebno čudil: ko pa nikdo v njih ne stanuje. Star grad in pa — kostenjak, v katerem strahovi vladajo, to je eno in isto: telo brez duše. Posebno pa ne maram soban, katerih stene so samo ogledalo. Ogledalo je namreč živa podoba zapeljivega sveta. Tvoje levo oko je v ogledalu desno, in tvoja desna roka je v ogledalu leva; ravno tako, če svet pravi: „Tukaj je Kristus, — ne verjamite“, — tam ga prav gotovo ni.

V drugem nadstropji kraljevskega grada me je jako zanimala „Česka pisarna“, iz katere so uporniki l. 1618 skozi okno pognali dva svetovalca in pisarja 16 metrov globoko, ki pa čudovito niso druge škode trpeli, kakor da jim je strah pete nabrusil, da so jih prej ko slej odnesli.

Ko korakam doli po bregu proti mestu dohajam in srečavam cele šoke mladih deklet, ki so komaj šoli odrastle, a so že dirjale v tovarne delat. Bile so priprosto a spodobno oblečene. Usmilile so se mi, ker so bile vse bledega, navduhljega lica. Lahko, da jim ne cvetó rože na licu, ker leto in dan v temnih prostorih delajo, kamor solnce nikdar ne prisije. Vendar moram reči, da so mi bila ponižna ta dekleta jako všeč, ker se živijo od dela svojih rok. Gotovo je taka mlada delavkinja bolj plemenita, kakor našopirjena gospodičina, katera ne vé, iz česa živi, ki zjutraj do devetih spi in kavo v posteljo dobi, se komaj do desetih zdeva raz blazine, potem pa do ednajstih zeva in se pičlo do poludne toliko obleče, da ne pride razgaljena k mizi.

Ob dvanajstih greva pred mestjansko hišo stat, da si ogledava slovečo uro na mestjan-

skem stolpu. Ko ura bije dvanajst, odpreta se dve okni nad uro, in prikaže se zaporedoma dvanajst apostolov, ki korakajo drug za drugim mimo oken, in vsak pogleda ojstro in resnobno skoz okno doli na ljudi, katerih kar mrgoli na ulici, in ki imajo vse drugo v mislih, le nebeškega kraljestva ne. Meni se je zdelo, kakor bi apostoli pridigali: „Bratje Čehi in vidva Slovence, ki se tukaj po Českem klatita, samo eno je potrebno.“ Za apostoli pride Jezus in nas blagoslovi ter opominja: „Iščite najpred božje kraljestvo, vse drugo vam bo privrženo“.

Poleg ure stoji smrt s koso, ki nekemu človeku, ki poleg nje stoji, oznanja, da je zdaj za njega amen. Pravijo, da je ta človek žid, ki bi se rad za polno vrečo denarja s smrtjo pogodil, toda smrt ne privoli in se ne da podmititi. Vrh kazalcev stoji petelin, ki po vsaki uri zažmeri in zapoje: „kikiriki!“ Petelin ne vé, kaj poje, a vendar je petelinova pesem za nas tudi pomenljiva: „Cujte tedaj, ker ne veste, kedaj Gospod pride; zvečer ali o polnoči, ali o petelinovem petji ali zjutraj.“

Smešnica 6. Pri sodnji se izgodi marsikaj. Tako je stal kedaj Jemač, znan zmikavec, pred sodnikom ter se je prav debelo zagovarjal. Sodnika prime nevolja ter mu reče nekako v jezi: „Kaj, še sirovi mi bote? Mar ne veste, da ste pri sodnji, na tožnji klopi? Še eno tako besedo, pa vam brž pokažem, kje so vrata“. — „Prav“, seže mu Jemač v besedo, „prav, žlahtni gospod, prav bode tako. Čisto po moji želji bode, saj rad pojdem“.

## Razne stvari.

(Cesarjev dar.) Nj. veličanstvo, svitli cesar je podaril 5000 gld. za stradajoče Furlane na Primorji.

(Vabilo) k izrednemu občnemu zboru „kатолиškega podp. društva“ v Celji, ki se bo vršil v nedeljo dne 12. februarja t. l. točno ob 3. uri popoldne v gostilni pri „Slonu“. Dnevni red: 1. Nasvet odbora, naj se društvena pravila spremenijo v tem smislu, da bo v prihodnje „kat. podpor. društvo“ moglo podpirati tudi drugod po lavantinski vladikovini dekliske šole šolskih sester. 2. Nasveti. Po občnem zboru tombola na korist ubožnim šolskim otrokom, ako dojde vladno dovoljenje. K obilni vdeležbi vabi Odbor.

(Zabava.) Podružnica sv. Cirila in Metoda v Lehnu bode imela v nedeljo dne 12. t. m. v gostilni g. Jože Grubelnika letno zborovanje, račun, volitev načelnštva in potem veselico z godbo in plesom. Vsi udje so prošeni, da se te veselice zanesljivo vdeležijo. Le z združenimi močmi zamore naša podružnica svoj blagi namen doseči.